

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PLs. ÚS 54/2022-7

Ústavný súd Slovenskej republiky v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Advokátskou kanceláriou Mandzák a spol., s. r. o., Zámocká 5, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát JUDr. Michal Mandzák, proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 1 Tost 15/2022 zo 4. júla 2022 vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1903/2022 a o jeho ústavnej sťažnosti proti uzneseniu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky č. k. 4 Tost 19/2022 z 24. augusta 2022 vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 2094/2022 takto

r o z h o d o l :

1. Veci vedené na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 1903/2022 a sp. zn. Rvp 2094/2022 **s p á j a** na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1903/2022.
2. Toto uznesenie **n a d o b ũ d a** právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

O d ť o v o d n e n i e :

I.

Vymedzenie ústavných sťažností

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 16. augusta 2022 (ďalej len „prvá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na osobnú slobodu podľa čl. 17 ods. 1, 2 a 5 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva na slobodu a bezpečnosť podľa čl. 5 ods. 1 písm. f) Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a podľa čl. 6 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“) uznesením Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) č. k. 1 Tost 15/2022 zo 4. júla 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie zo 4. júla 2022“). Navrhuje napadnuté uznesenie zo 4. júla 2022 zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje prikázať najvyššiemu súdu prepustiť ho ihneď z väzby na slobodu a priznať mu náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 1903/2022 a bola pridelená sudkyňi spravodajkyňi Jane Laššákovej, ktorá je podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej

republiky na obdobie od 1. januára 2022 do 31. decembra 2022 (ďalej len „rozvrh práce“) členkou druhého senátu ústavného súdu.

2. Sťažovateľ sa ďalšou ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 12. septembra 2022 (ďalej len „druhá ústavná sťažnosť“) domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru, práva na spravodlivý proces podľa čl. 47 charty a práva na prezumpciu neviny podľa čl. 6 ods. 2 dohovoru a čl. 48 ods. 1 charty uznesením najvyššieho súdu č. k. 4 Tost 19/2022 z 24. augusta 2022 (ďalej aj „napadnuté uznesenie z 24. augusta 2022“). Navrhuje napadnuté uznesenie z 24. augusta 2022 zrušiť a vec vrátiť najvyššiemu súdu na ďalšie konanie. Zároveň navrhuje priznať mu finančné zadosťučinenie v sume 50 000 eur (v prípade jeho nezaplatenia do 2 mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia navrhuje jeho zvýšenie o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia), ako aj náhradu trov konania pred ústavným súdom. Táto ústavná sťažnosť je vedená pod sp. zn. Rvp 2094/2022 a bola pridelená sudcovi spravodajcovi Milošovi Maďarovi, ktorý je podľa rozvrhu práce členom prvého senátu ústavného súdu.

3. Z prvej ústavnej sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ bol uznesením Krajského súdu v Trnave (ďalej len „krajský súd“) z 9. júna 2022 (ďalej len „uznesenie z 9. júna 2022“) vzatý do vydávacej väzby ako vyžiadaná osoba podľa zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení účinnom v rozhodnom období (ďalej len „zákon o európskom zatýkacom rozkaze“), a to na základe európskeho zatýkacieho rozkazu vydaného Krajským súdom v Grazi 7. mája 2020 (ďalej len „európsky zatýkací rozkaz“). Proti uzneseniu z 9. júna 2022 podal sťažovateľ sťažnosť, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením zo 4. júla 2022 tak, že podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sťažnosť sťažovateľa ako nedôvodnú zamietol. Sťažovateľ tvrdí, že napadnuté uznesenie zo 4. júla 2022 je arbitrárne, resp. nedostatočne odôvodnené. V konkrétnostiach namieta a) absenciu vysporiadania sa všeobecného súdu s otázkou existencie originálu, resp. skenu originálu európskeho zatýkacieho rozkazu a v súvislosti s tým aj porušenie zásady kontradiktórnosti a práva na „rovnosť zbraní“; b) porušenie práva na obhajobu nepredložením celého spisového materiálu z tzv. predbežného vyšetrovania obhajobe, ako ani všeobecným súdom; c) nevysporiadanie sa s námietkou premlčania; d) porušenie práva na prezumpciu neviny, keďže „nový“ európsky zatýkací rozkaz bol vydaný sudkyňou Krajského súdu v Grazi, ktorá nie je nestrannou z dôvodu zjavnej zaujatosti, pričom odôvodnenie najvyššieho súdu k tejto otázke odporuje právu Európskej únie; e) skutočnosť, že európsky zatýkací rozkaz bol už predmetom konania na krajskom súde, o ktorom doteraz nebolo rozhodnuté procesne relevantným spôsobom; f) nevysporiadanie sa s otázkou nemožnosti opätovného vzatia „do vydávacej väzby po tom ako táto osoba bola prepustená z vydávacej väzby a to pre ten istý skutok a pre to isté trestné konanie.“; g) nedostatočné zaoberanie sa otázkou nahradenia vydávacej väzby a h) prieťahy v dotknutej väzobnej veci. Sťažovateľ sa zároveň domáha rozhodnúť o dočasnom opatrení, ktorým by ústavný súd prikázal všeobecnému súdu prepustiť ho z väzby na slobodu.

4. Z druhej ústavnej sťažnosti vyplýva, že krajský súd uznesením č. k. 3 Ntc 7/2022 z 2. augusta 2022 rozhodol tak, že sa európsky zatýkací rozkaz Krajského súdu v Grazi zo 7. mája 2020 vykoná. Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal sťažovateľ, o ktorej rozhodol najvyšší súd napadnutým uznesením z 24. augusta 2022 tak, že ju podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku ako nedôvodnú zamietol. Podstatou jeho argumentácie v druhej ústavnej sťažnosti sú dva okruhy námietok. Sťažovateľ namieta a) arbitrárnosť vysporiadania sa najvyššieho súdu

s námietkou premlčania, ktoré bránilo vykonaniu európskeho zatýkacieho rozkazu, a b) neakceptovateľný spôsob vysporiadania sa s tvrdením, že európsky zatýkací rozkaz nebolo možné vykonať, keďže bol vydaný sudkyňou Krajského súdu v Grazi, ktorá nemá „štatút nestrannosti“ z dôvodu, že vo vzťahu k sťažovateľovi porušila jeho právo na prezumpciu neviny. Podľa názoru sťažovateľa argumentácia všeobecného súdu v tejto otázke odporuje judikatúre Súdneho dvora Európskej únie. V nadväznosti na uvedené malo dôjsť aj k porušeniu jeho práva na prezumpciu neviny.

5. Medzi ústavnými sťažnosťami sťažovateľa je daná úzka vecná súvislosť. Prvá ústavná sťažnosť sa týka rozhodovania najvyššieho súdu týkajúceho sa jeho vzatia do vydávacej väzby na účely vykonania európskeho zatýkacieho rozkazu podľa zákona o európskom zatýkacom rozkaze. Druhá ústavná sťažnosť sa týka rozhodovania najvyššieho súdu o vykonaní daného európskeho zatýkacieho rozkazu. V oboch ústavných sťažnostiach pritom sťažovateľ vznáša vzájomne súvisiace námietky, resp. aj identické námietky.

II.

K spojeniu vecí

6. Zákon č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) nemá osobitné ustanovenia o postupe pri spojení vecí na spoločné konanie. V súlade s § 62 zákona o ústavnom súde o primeranom použití Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) možno však v konaní o ústavnej sťažnosti (čl. 127 ústavy a § 122 a nasl. zákona o ústavnom súde) primerane použiť na prípadné spojenie vecí § 166 ods. 1 CSP.

7. Podľa čl. II bodu 10 prvej až tretej vety rozvrhu práce na rok 2022 v záujme hospodárnosti konania môže plénum ústavného súdu rozhodnúť o spojení vecí patriacich do pôsobnosti senátov ústavného súdu, ktoré boli pridelené členom rôznych senátov ako sudcom spravodajcom, na spoločné konanie, ak tieto veci spolu skutkovo alebo právne (z hľadiska predmetu konania) súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov. Návrh na rozhodnutie o spojení môže plénum ústavného súdu podať sudca spravodajca vo veci, ktorej spojenie s inou vecou sa navrhuje, alebo predseda ústavného súdu. Ak vzhľadom na okolnosti hodné osobitného zreteľa nerozhodne plénum inak, je na spoločné konanie o spojených veciach príslušný ten senát ústavného súdu, ktorého členom je sudca spravodajca v tej zo spájaných vecí, v ktorej začalo konanie na ústavnom súde skôr (§ 41 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

8. Z obsahu ústavných sťažností je zrejmé, že sa týkajú toho istého sťažovateľa a vyznačujú sa úzkou vecnou súvislosťou. Týkajú sa vzatia vyžiadanej osoby do vydávacej väzby podľa zákona o európskom zatýkacom rozkaze a v nadväznosti na to aj rozhodovania o samotnom výkone európskeho zatýkacieho rozkazu. Sťažovateľ ako vyžiadaná osoba uplatňuje v oboch ústavných sťažnostiach podobné, vzájomne súvisiace, resp. identické námietky, t. j. jeho ústavnoprávna argumentačná línia je tak vo viacerých aspektoch obdobná.

9. Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol tak, že veci vedené ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1903/2022 a sp. zn. Rvp 2094/2022 spojil na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1903/2022 (bod 1 výroku tohto uznesenia).

10. Podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde rozhodnutie ústavného súdu nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť dňom jeho doručenia poslednému z účastníkov konania pred ústavným súdom, ak tento zákon v § 83, § 90, § 100, § 108, § 150, § 168, § 175 alebo § 179 neustanovuje inak alebo ak nevyplýva iné z rozhodnutia ústavného súdu.

11. Ústavný súd v záujme rýchlosti a plynulosti konania rozhodol podľa § 70 ods. 1 zákona o ústavnom súde tak, že toto uznesenie o spojení vecí na spoločné konanie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia ústavným súdom (bod 2 výroku tohto uznesenia).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 9. novembra 2022

Ivan Fiačan
predseda Ústavného súdu
Slovenskej republiky